

Plats även för skratt. Fr v moderatorerna Marianne Kronberg och Anders Milton, utfrågarna Göran Edbom, Eva Nilsson Bågenholm, Bernhard Grewin och politikerna Chatrine Pålsson, Kenneth Johansson, Bo Könberg, Leif Carlsson, Thomas Julin, Rolf Olsson och Conny Öhman.

Läkarimport – nödlösning eller tillskott

Landstingens värvningsresor för att locka utländska läkare till Sverige är en företeelse som de borgerliga partierna gärna ser en fortsättning på. Så länge det är inom EU. Motsvarande rörlighet bör få gälla patienter: erbjuds inte vård inom rimlig tid i Sverige bör vård utomlands ingå i vårdgarantin.

II Conny Öhman (s) menade att import av utländska läkare inte får kompensera en för otillräcklig grundutbildning av läkare i Sverige. Även Rolf Olsson (v) ansåg att utbildningstakten är en grundläggande fråga.

– Vi har redan höjt grundutbildningstakten, och det är en utveckling som måste förstärkas ytterligare.

– Men generellt sett är den låga lönenivån ett problem, och vi har därför diskuterat frågan om kraftigt höjda löner för alla anställda i hälso- och sjukvården. Det gäller även läkare.

Även Thomas Julin (mp) ansåg att import av läkare måste ses som en nödlösning. Utgångspunkten bör vara att man är självförsörjande ifråga om all vårdpersonal.

De borgerliga mer positiva

Från det borgerliga blocket såg man betydligt mer positivt på läkarimport. Leif Carlsson (m):

– Vi vill ha en arbetskraftinvandring inom EU. Vi måste få in kompetens i landet, inte förlora den till utlandet.

Bo Könberg (fp) ansåg att »det är bättre att läkare kommer till Sverige än

att svenska patienter blir tvungna att resa utomlands för vård«.

– Men ska vi klara rekryteringsbehovet måste sjukvården bli attraktivare som arbetsplats, genom att erbjuda ökat personligt inflytande, mer konkurrens etc, sade Bo Könberg.

Chatrine Pålsson (kd) var förvisso inte negativ till import av läkare men menade att sjukvården måste bli en attraktivare arbetsplats även för svenskar.

Patienter som inte får vård inom en rimlig tid i Sverige ska kunna erbjudas vård utomlands. Det ansåg samtliga partier i politikerutfrågningen. •

Texter: Elisabet Ohlin, Peter Örn
Foto: Hasse Pettersson

7 svar om nationella handlingsplanen

Går primärvårdens utbyggnad enligt den nationella handlingsplanen för långsamt? Det undrade Eva Nilsson Bågenholm, vice ordförande i Läkarförbundet, som ifrågasatte om de avsatta medlen är tillräckliga.

II Bo Könberg (fp):

– Vi stödde den nationella handlingsplanen, men det går för långsamt.

Rolf Olsson (v):

– Jag är övertygad om att vi måste skjuta till ytterligare resurser under rensans gång för att satsningen ska lyckas.

Conny Öhman (s):

– Den första redovisningen av den nationella handlingsplanen är mycket positiv. Det finns kontrollstationer, och den dag utvecklingen inte följer planen får vi diskutera det.

Leif Carlsson (m):

– Vi gick emot handlingsplanen för att den innehöll för lite handling. Vi ser hellre en nationell lösning av finansieringen och sedan en variation i produktionen. Det norska familjeläkarsystemet är intressant.

Kenneth Johansson (c):

– Initialt ser de första åren ganska positiva ut. Man ser ut att klara de uttalade målen på 220 nya allmänläkare per år. Jag ser positivt på att klara målsättningen på åtta år.

Thomas Julin (mp) påpekade att handlingsplanen inte är tvingande och att landstingen har ganska lite pengar att röra sig med.

Chatrine Pålsson (kd) vill stärka primärvårdens anseende och få fler mediciner studerande att välja allmänmedicin. Hon anser också att vårdcentralerna behöver även andra kompetenser för att patienterna ska gå dit. •

Gott betyg åt politikerna

– Det är mycket positivt att samtliga partier inser behovet av ökade resurser till vården. Det var viktigt att det blev klart utsagt.

II Bernhard Grewin gav politikerna ett gott betyg och menade att de uppvisade en stor kunskap och ett stort intresse för sjukvårdspolitiska frågor. Dessutom uppgav samtliga partiföreträdare att de ville satsa ökade resurser på den patientnära kliniska forskningen, för att åter placera Sverige i en tätposition internationellt sett på det området.

– Men tyvärr fick vi inte möjlighet att diskutera den s k stopplagen tillräckligt mycket, och vi tappade helt bort tillägget »med vinstsyfte« i den debatten.

Vårdgarantidebatten fick ett stort utrymme, vilket också vittnar om en tydlig medvetenhet bland politikerna, sade Bernhard Grewin efter utfrågningen. •